

Розпочалася передплата центральних профспілкових видань на 2014 рік

Як і раніше, видання широко висвітлюють діяльність Федерації профспілок України, галузевих і регіональних профспілок із захисту прав та інтересів трудящих. На шпальтах видань завжди – журналістські розслідування, дискусії, аналітика, соціальний захист, юридичні консультації, міжнародні новини, культура і спорт, конкурси та розваги.

Вартість передплати на 2014 рік: газета «Профспілкові вісті» – 156,00 грн (передплатний індекс – 22152), журнал «Бібліотека голови профспілкового комітету» – 68,04 грн (передплатний індекс – 22909).

Передплатити видання можна в будь-якому поштовому відділенні України за «Каталогом видань України», або скориставшись послугою «Передплата ON-LINE» на корпоративному сайті ДП «Преса» www.presa.ua.

ФОРУМ

Безпека праці: навантаження на бізнес чи фактор зростання української економіки?

У ФПУ обговорили взаємозв'язок безпеки праці і конкурентоспроможності підприємств

.07

ТРИВОЖНО

ЩО НА ЗМІНУ ЗАВОДСЬКИЙ ТРУБІ?

На Дніпропетровщині закриваються великі підприємства

.11

№ 40 (710) | 03.10.2013

профспілкові вісті

ГАЗЕТА ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК УКРАЇНИ

www.psv.org.ua

СПЕЦВИПУСК | 7 ЖОВТНЯ – ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ДІЙ ЗА ГІДНУ ПРАЦЮ

КОРОТКО

ЗУСТРІЧ | 27 вересня у Будинку спілок відбулася робоча зустріч представників Профспілки працівників держустанов України на чолі з головою профспілки Тетяною Нікітіною зі своїми азербайджанськими колегами. **.02**

СЛУХАННЯ | У Всесвітній день дій за гідну працю проведитимуться публічні слухання щодо активізації ролі соціальних партнерів у справі подолання соціальної несправедливості та становлення гідної праці в Україні. **.02**

МАСЕРПІ | В Алжирі обрано нового президента МАСЕРПІ. Ним став голова Громадської палати Російської Федерації академік Євген Веліхов. **.02**

7 жовтня профспілковий рух відзначатиме Всесвітній день дій за гідну працю. Цей день надає унікальну можливість профспілкам підтримати загальну програму Міжнародної організації праці «Гідна праця для всіх», що ухвалена ще 1999 року і залишається актуальною й донині. Тож буде чудова нагода підбити підсумки зробленого й узгодити спільні кроки в переорієнтованій діяльності профспілок відповідно до вимог XXI століття.

.08

Юрій Кулик: «Гідна праця: реалії та перспективи становлення її в Україні» **.04**

ДОЛУЧАЙТЕСЬ ДО ОБГОВОРЕННЯ
Будь-який матеріал номера можна обговорити на нашому сайті www.psv.org.ua

ЗУСТРІЧ

ВИРІШУЮЧИ СПІЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РАЗОМ

27 вересня в Будинку спілок відбулася робоча зустріч представників Профспілки працівників державних установ України на чолі з її головою Тетяною Нікітіною та азербайджанських колег.

Як повідомляє Інформаційно-аналітичний центр, у зустрічі взяв участь Голова ФПУ Юрій Кулик, який у своєму виступі привітав традиційні дружні відносини профспілок державних службовців двох країн, а також зазначив, що рівень взаємодії ФПУ з Конфедерацією профспілок Азербайджану є конструктивним і спрямованим на подальший розвиток.

Юрій Кулик наголосив на особистій повазі до представників азербайджанського народу, які мешкають та працюють в Україні, а також поділився враженнями від зустрічі з головою КПА, депутатом Меджлісу Азербайджану Сатаром Мехбалієвим під час свого відвідання Баку на чолі української делегації.

«У нас багато спільних проблем, які ми вирішуємо за допомогою механізмів соціального діалогу, обстоюючи трудові права наших громадян, зокрема державних службовців», – зазначив Голова ФПУ. Він розповів про дії ФПУ в питанні підвищення заробітної

плати державним службовцям та працівникам бюджетної сфери, назвавши цю проблему однією з найбільш болючих серед тих, що йому доводиться вирішувати на посаді Голови Національної тристоронньої соціально-економічної ради та керівника Спільного представницького органу репрезентативних всукраїнських профспілкових об'єднань.

Гості з Азербайджану безпосередньо отримали інформацію про актуальні питання розвитку наці-

онального профспілкового руху, участь Федерації профспілок України, Профспілки працівників державних установ у вирішенні нагальних для людей праці соціально-економічних питань, формуванні державного бюджету, законотворючому процесі, управлінні фондами соціального страхування, питанні оздоровлення працівників та членів їхніх сімей, колдоговірному регулюванні.

Відбувся обмін думками щодо подальшої співпраці, можливостей застосування досвіду профспілкової роботи та розвитку дружніх відносин між українськими й азербайджанськими профспілками.

У зустрічі також взяли участь заступник Голови ФПУ Євген Драп'ятний та керівник Інформаційно-аналітичного центру ФПУ Юрій Работя.

ПРИВІТАННЯ

6 ЖОВТНЯ – ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ ОСВІТИ ДОРОГІ ОСВІТАНИ!

Сердечно вітаю вас із професійним святом – Днем працівників освіти! Велика вдячність і шана вам, шановні вчителі, викладачі, працівники галузі, за щоденну самовіддану працю, професійну майстерність і терпіння, за тепло ваших сердець, вміння розпізнавати і плекати в молоді найкращі якості й таланти, вірність покликанню сіяти розумне, добре, вічне. Нехай у цей день звучать щирі слова подяки від ваших учнів, студентів та їх батьків,

радісно сяють ваші очі, а всім нас зіграють думки про наших мудрих вчителів, які відкрили шлях у самостійне життя багатьом поколінням молодих людей. Дорогі освітні! Широко бажою вам міцного здоров'я, творчого натхнення, нових професійних досягнень, достатку, щастя і благополуччя у ваших домівках. Зі святом вас! З глибокою повагою,

Юрій КУЛИК,
Голова Федерації профспілок України

ПУБЛІЧНІ СЛУХАННЯ

ПРОФСПІЛКИ – ЗА ПОДОЛАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ НЕСПРАВЕДЛИВОСТІ

Виступаючи з трибуни 68-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН, що відбулася наприкінці вересня у Нью-Йорку, Президент України Віктор Янукович серед ключових завдань національного рівня назвав подолання бідності, забезпечення якісної освіти, збереження довкілля, покращення здоров'я матерів, зменшення дитячої смертності та ін. «Фундаментальною основою внутрішніх перетворень в Україні й надалі залишатиметься верховенство принципу соціальної справедливості», – наголосив Глава держави.

лому залі Будинку спілок (2-й поверх) за адресою: майдан Незалежності, 2.

Як повідомляє Інформаційно-аналітичний центр ФПУ, в цьому контексті заступник Голови ФПУ Сергій Кондрюк повідомив, що завдяки конструктивній співпраці ФПУ і Міністерства соціальної політики України сформовано перелік зон соціальної несправедливості у сфері праці та підготовлено

низку пропозицій щодо мінімізації дії таких зон. 7 жовтня, у Всесвітній день дій за гідну працю, проведимуться публічні слухання щодо активізації ролі соціальних партнерів у подоланні соціальної несправедливості та становленні гідної праці в Україні. Слухання розпочнуться о 14.00 у ма-

ШАНОВНІ КОЛЕГИ!

Щиро вітаю вас із професійним святом – Днем працівників освіти! Професія вчителя є унікальною, осяяною, такою, що дозволяє людству відтворювати себе в наступному поколінні. Бути учителем – велике містечтво й щоденна жертвна праця. Адже лише цю професію обирають серцем і лишаються вірними їй усе життя. Ми всі родом із школи. У всіх нас були вчителі й викладачі. І саме в осінні дні ми згадаємо їх із теплотою, даруємо квіти, віршовані рядки, говоримо добрі слова й привітання.

Висловлюю всім педагогам сердечну вдячність за невтомну працю, великий талант і покликання сіяти мудрість і знання. Бажаю вам відчуття повноти і неповторності життя, міцного здоров'я, невичерпних творчих сил, натхнення й радості. І головне – довгої людської пам'яті. Нехай ніколи не заросте дорога до школи, а отже, й до ваших сердець, дорогі освітні. Із шаною,

Георгій ТРУХАНОВ,
Голова Профспілки працівників освіти і науки України

МАСЕРПІ

ОБРАНО НОВОГО ПРЕЗИДЕНТА МІЖНАРОДНОЇ АСОЦІАЦІЇ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ РАД ТА ПОДІБНИХ ІНСТИТУЦІЙ

За повідомленням Департаменту соціального діалогу та соціального страхування апарату ФПУ, в ході засідання Генеральної Асамблеї Міжнародної асоціації соціально-економічних рад та подібних інституцій (МАСЕРПІ), що проходило 10–13 вересня у

м. Алжир, було обрано нового президента МАСЕРПІ, яким став голова Громадської палати Російської Федерації академік Євген Веліхов. Про це повідомив заступник співголови Національної тристоронньої соціально-економічної ради від профспілкової сторони, в. о. першого заступника

Голови ФПУ Григорій Осовий, який брав участь у засіданні в складі делегації Національної ради. Кандидатура Євгена Веліхова була підтримана на засіданні Національної тристоронньої соціально-економічної ради 3 червня 2013 року.

ЗУСТРІЧ

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ПРОЕКТУ ТРУДОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ

3 жовтня в Будинку спілок відбудеться презентація проекту Трудового кодексу України одним з його авторів – народним депутатом України Олександром Стояном перед представниками членських організацій ФПУ, членами Спільного представницького органу репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні та зособами масової інформації.

Докладніше читайте в наступному номері «ПВ».

У 2008 році Установчий конгрес Міжнародної конфедерації профспілок ухвалив рішення про необхідність проведення всесвітнього дня дій, організованого міжнародним профспілковим рухом. Таким чином, Всесвітнім днем дій гідної праці було обрано 7 жовтня. 7 жовтня – це день мобілізації всього світу на боротьбу за гідну працю. Цього дня профспілки вкотре нагадують урядам і роботодавцям своїх країн про необхідність економічного зростання та створення нової глобальної економіки, яка ставитиме людей на перше місце. У цей день усі дії мають рівні права незалежно від їх масштабу або кількості учасників. На шляху до соціальної справедливості навіть маленький крок має значення.

ОРГАНІЗУЙТЕСЬ!

За шість років від часу прийняття рішення про відзначення 7 жовтня Всесвітнього дня дій за гідну працю десятки мільйонів людей взяли участь у численних акціях на підтримку профспілкових прав. Цьогоріч профспілки світу знову одногослоно закликають до соціальної справедливості та гідної праці для всіх. Поки уряди не можуть або не хочуть покласти кінець пануванню глобальних фінансів і багатонаціональних корпорацій над життям людей, єдиним способом повернути економіку в нормальний ритм та почати враховувати інтереси більшості населення, а не тільки його малі частини, залишається зміцнення могутності профспілок. Сьогодні всього 7% трудящих, зайнятих у формальній і неформальній економіці, є

членами профспілок, але організованого захисту потребують ще сотні мільйонів людей. Залучення нових членів – найважливіше завдання, що стоїть перед міжнародним профспілковим рухом, і Всесвітній день дій за гідну працю надає чудову можливість для широкого поширення профспілкових ідеалів, для допомоги всім охочим вступити до профспілки, для прояву глобальної солідарності трудящих. Масові учасні в організованих профспілками ходах і демонстраціях стали «візитівкою» Всесвітнього дня дій за гідну працю в багатьох країнах, і Міжнародна конфедерація профспілок закликає усі членські організації до залучення максимально можливої кількості людей до участі в його святкуванні 7 жовтня.

ОФІЦІЙНО

ЗВЕРНЕННЯ ПРЕЗИДІЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК УКРАЇНИ З НАГОДИ ВІДЗНАЧЕННЯ ВСЕСВІТНЬОГО ДНЯ ДІЙ ЗА ГІДНУ ПРАЦЮ

Українці – дуже талановитий і працьовитий народ із багатою трудовою історією. Мільйони людей щодня працюють на підприємствах різних форм власності, створюючи національний добробут. Від їхньої праці залежить, якою Україна стане у майбутньому. Тому створення належних умов для гідної, результативної праці під гаслом «Достойну роботу та гідну оплату праці» є пріоритетним завданням для профспілок.

7 жовтня 2013 року профспілковий рух ушосте відзначить Всесвітній день дій за гідну працю, встановлений у 2008 році за ініціативою Міжнародної конфедерації профспілок (МКП). Цей день – нагода для всіх сторін соціального діалогу – роботодавців, профспілок і Уряду своїми практичними діями підтримати загальну програму МОП «Гідна праця для всіх», Меморандум про взаєморозуміння між Міністерством праці та соціальної політики та Міжнародною організацією праці щодо Програми гідної праці на 2008–2011 роки, їх реалізацію в інтересах трудового народу.

Гідна праця, на переконання Федерації профспілок України, сприяє як самовдосконаленню і розвитку творчих здібностей людини, так і підвищенню соціальних стандартів життя широких верств населення та країни в цілому. Профспілки послідовно борються за реалізацію права працівників на гідну працю, а саме:

- вільний вибір форми зайнятості, стабільність і добровільність зайнятості;
- реальну можливість знайти роботу та реалізувати економічну активність для всіх бажачих працездатних осіб на ринку праці, включаючи забезпечення молодих спеціалістів та фахівців першим робочим місцем;
- продуктивну роботу, що дає змогу отримувати прийнятний зарібок для гідного утримання себе і своєї родини;
- можливість розвитку професійних навичок;
- дотримання рівних прав працюючих і надання можливості вдалого поєднання роботи та особистого життя;
- безпечність умов праці;
- належний соціальний захист;
- збереження людської гідності під час праці, що передбачає повагу до працюючих, право на вільне висловлювання власних поглядів та участь у прийнятті рішень стосовно умов роботи, включаючи свободу створення представницьких органів й укладення колективних договорів;
- створення ефективних податкових стимулів для працюючих громадян.

Сьогодні найбільш чутливим для українських працівників стало питання про вдосконалення оплати праці, яке є вирішальним у системі соціально-економічних відносин не тільки тому, що стосується інтересів основної частини населення країни, а й у зв'язку з тим, що впливає на розвиток і майбутнє економічних реформ у державі.

Федерація профспілок України рішуче виступає проти політики обмеження грошових доходів, орієнтації заробітної плати на прожитковий мінімум, який уже сьогодні занижений майже на третину, проти регулювання на державному рівні лише мінімальної заробітної плати, яка вже не може бути адекватною соціальною гарантією. Сьогодні вже не можна назвати гідною оплатою праці працівників бюджетної сфери, оскільки значна їх частина отримує заробітну плату на рівні мінімальної, незважаючи на свої знання, здобуту освіту та соціальну значимість.

Профспілки змушені констатувати, що сьогодні заробітна плата перестала виконувати свої функції: відтворювальну, стимулюючу, соціальну та формування платоспроможного попиту населення, що провокує поширення бідності серед працюючих і тих, хто виходить на пенсію.

Це призводить до деградації трудового потенціалу цілих галузей економіки, регіонів і взагалі України. Тому ми звертаємося до соціальних партнерів з пропозицією визначити підвищення заробітної плати в Україні як першочергове завдання держави, роботодавців, профспілок і вжити невідкладних заходів для кардинального підвищення заробітних плат, легалізації зайнятості та доходів населення.

На часі стоїть питання законодавчого регулювання посилення відповідальності роботодавців за неналежні умови праці, «тіньову» виплату заробітної плати, нежиття заходів у сфері промислової безпеки та охорони праці, а також за використання примусової праці.

Головні завдання, над якими послідовно працює Федерація профспілок України, – створення і збереження нових робочих місць, підвищення мінімальної заробітної плати до фактичного прожиткового мінімуму, встановлення розміру базового тарифного розряду ЄТС на законодавчо гарантованому рівні, погашення заборгованості з виплати заробітної плати працівникам підприємств та організацій усіх форм власності, захист життя і здоров'я працівників на робочому місці.

Важливим стимулом для розвитку економіки профспілки вважають повернення престижності праці, насамперед у сфері матеріального виробництва, збереження трудових династій, матеріального й морального заохочення людини праці.

Федерація профспілок України закликає Президента України, Уряд, парламент, роботодавців, громадські об'єднання об'єктивно оцінювати позитивні зміни соціально-економічного стану країни при реалізації пріоритетних завдань для впровадження принципів гідної праці в Україні.

ФПУ закликає профспілкові організації, громадські, засоби масової інформації шляхом організації публічних заходів, інформаційних акцій взяти активну участь у відзначенні Всесвітнього дня дій за гідну працю з метою привернення уваги до необхідності спільної побудови в Україні гідних умов життя.

РОЗМОВА З ЮРІЄМ КУЛИКОМ, ГОЛОВОЮ ФПУ

7 жовтня профспілковий рух ушосте відзначає Всесвітній день дій за гідну працю, впроваджений у 2008 році за ініціативою Міжнародної конфедерації профспілок (МКП). Проте, як буде відзначатися цей День українськими профспілками, ми попросили розповісти Голову Федерації профспілок України, Голову Національної тристоронньої соціально-економічної ради Юрія Кулика.

– Шановний Юрію Миколайовичу, з настанням осені вже стало традицією, що профспілки своїми активними діями виборюють кращі умови для професійної діяльності людини праці. Що включає в себе це поняття – гідна праця?

– Робота складає основну частину життя людини з погляду присвяченого їй загального часу, соціального визнання й самоповаги. Гідна праця з усією очевидністю виступає основоположним елементом якості життя, є вагомим джерелом доходу для переважної більшості людей та рушійною силою розвитку суспільства. І наше завдання полягає в тому, щоб створити умови для гідної результативної праці, забезпечити реалізацію людиною свого потенціалу на ринку праці. Реалізація права людини на працю відіграє визначальну роль у процесі її соціалізації, створює мотивацію для самовдосконалення та розвитку творчого потенціалу нації.

Кожна людина заслуговує на гідне життя. Тому для неї необхідно відкрити можливості просування вперед, допомогти подолати бідність та покращити своє матеріальне становище, реалізувати власні та сімейні плани і сподівання. І в цьому зможуть допомогти трудові колективи, первинні профспілкові організації, в яких людина зростає як особистість і формується як професіонал, стає профспілковим активістом.

Поняття гідної праці, за офіційним визначенням Міжнародної організації праці (МОП), означає продуктивну працю чоловіків та жінок в умовах свободи, рівності, безпеки та поваги до людської гідності. І це, на мою думку, головне, чого не вистачає сьогодні для повноцінного розвитку української економіки. Гідна праця повинна забезпечувати справедливий заробіток, безпеку на робочому місці та соці-

альний захист працівників та членів їхніх сімей, сприяти особистому зростанню працюючих та їхній соціальній інтеграції. Люди мають право і повинні вільно висловлювати свої погляди, об'єднуватися для того, щоб впливати на рішення, що стосуються їхнього життя. Це поняття передбачає рівне ставлення та рівні можливості для всіх і кожного.

Міжнародний день дій за гідну працю надає додаткову можливість профспілкам масово підтримати загальну програму МОП «Гідна праця для всіх», ухвалену в 1999 році, щоб переорієнтувати діяльність організації відповідно до вимог XXI століття.

– Яку роль у забезпеченні гідної оплати праці відіграє підвищення мінімальної заробітної плати?

– Несправедливий розмір мінімальної заробітної плати є однією з причин низького рівня

соціальних послуг тощо. Адже реальність нині така, що за все треба платити.

У ході тристоронніх переговорів профспілкова сторона запропонувала соціальним партнерам визначити розмір мінімальної зарплати на 3 роки. Розмір мінімальної заробітної плати з урахуванням єдиного соціального внеску та податку на доходи фізичних осіб має відповідати фактичному прожитковому мінімуму, в складі якого вартість продуктів харчування має складати 40–45%, включати сімейну та інвестиційну складову.

Етапність таких кроків повинна визначитись динамікою прогнозних макропоказників, зокрема ростом ВВП.

– Як профспілки вирішують проблему заборгованості із виплати зарплати?

– Федерація профспілок України постійно взаємодіє з урядовими інституціями, місцевими органами державного управління, у сфері відповідальності яких перебувають

цикл тематичних нарад щодо погашення заборгованості із заробітної плати на державних, комунальних та приватних підприємствах за участі соціальних партнерів.

За підсумками нарад було прийнято низку пропозицій щодо забезпечення конституційного права громадян на своєчасне одержання винагороди за працю, які після затвердження Президією ФПУ будуть направлені керівництву держави.

– Не кожна людина, яка бажає працювати, може в умовах українських реалій влаштуватися на гідну роботу. Що вдалося зробити ФПУ та соціальним партнерам для збільшення кількості робочих місць?

– В Україні справді актуальною проблемою залишається дисбаланс попиту і пропозиції, на одну вакантну посаду претендують шестеро зареєстрованих безробітних. Створення нових робочих місць – досить складний процес, безпосередньо пов'язаний з розвитком економіки. Причому нам потрібні саме якісні, гідні робочі місця, а не просто більше робочих місць за будь-яку ціну.

Завдяки реалізації норм Закону України «Про зайнятість населення» роботодавці стали більш зацікавленими у створенні нових робочих місць. Стимули проявляються у зменшенні на 50% розміру єдиного соціального внеску для тих роботодавців, які в попередньому році створювали нові високооплачувані робочі місця із зарплатою не нижче трьох мінімальних, а також 100% компенсації по сплаті єдиного соціального внеску за працевлаштування на новостворені робочі місця осіб, які мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню.

У зв'язку з необхідністю створення умов для забезпечення реалізації конституційного права на працю та достатній життєвий рівень, збереження та розвитку трудового потенціалу Всеукраїнськими об'єднаннями організацій роботодавців, професійних спілок, профоб'єднань та урядом України 1 червня 2012 року було підписано Національну тристоронню угоду «Про зайнятість та робочі місця». Визначені цим документом мета, принципи та завдання сторін соціального діалогу – це «дорожня карта» до 2017 року, де наведено конкретні кроки для зменшення рівня безробіття, зростання зайнятості населення у працездатному віці до 68,5%.

Вже є результат: на сьогодні рівень зайнятості населення працездатного віку складає 67,3%, що на 0,4-відсоткових пунктів більше за дані відповідного періоду минулого року.

Щодо створення нових робочих місць, то важливо подивитися на ці процеси в динаміці. Міністерство соціальної політики вже затвердило методику моніторингу створення нових робочих місць. Найближчим часом ми зможемо побачити результати наших зусиль.

Гідна праця: реалії та перспективи становлення її в Україні

підприємства-боржники, Фондом держмайна України, Державною інспекцією праці, органами прокуратури, всіма українськими об'єднаннями організацій роботодавців.

З метою захисту конституційного права працівників на отримання заробленого ФПУ підготовлено проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері оплати праці». Профспілки наполягають на введенні економічної відповідальності роботодавця за порушення трудового законодавства та створенні Фонду гарантованих трудових виплат.

Завдяки активним діям ФПУ та її членських організацій вдалося погасити заборгованість із заробітної плати на таких підприємствах, як ДАХК «Артем», Харківське державне виробниче авіаційне підприємство, Київський завод «Радар», ПрАТ «Косава» тощо. Крім того, в серпні ц. р. ФПУ провела

Вважаю, що одним з напрямів стимулювання створення робочих місць є підвищення конкурентоспроможності продукції вітчизняних товаровиробників на внутрішньому та зовнішніх ринках збуту, запровадження нормативно-правової бази, що стимулюватиме розвиток інноваційно-інвестиційної діяльності, розроблення довгострокових державних і галузевих програм, які забезпечать створення якісних та високотехнологічних робочих місць для збалансування попиту й пропозиції на ринку праці. Необхідно також збільшувати бюджетні витрати на ці цілі.

Крім того, за ініціативою ФПУ соціальні партнери досягли домовленості про проведення на початку 2014 року Міжнародної конференції з питань українського ринку праці.

– За відсутності робочих місць люди змушені шукати заробітку, де хто зможе. Як загрозу становить розширення сфери «нетипової зайнятості» для гідної праці?

– Поширення «нетипової зайнятості» в Україні становить реальну загрозу, адже гідна праця – це можливість одержати відповідну професійним знанням гідну і продуктивну роботу. А «нестандартна зайнятість» базується на низькому рівні оплати праці, не надає гарантій працевлаштування, призводить до порушень безпеки праці та її гігієни, закриває шлях до подальшої освіти, професійного та кар'єрного зростання.

На жаль, офіційна статистична інформація не дозволяє в повному обсязі вимірювати масштаби поширення такої зайнятості на ринку праці нашої країни. За окремими експертними оцінками, сьогодні щонайменше 2 млн працівників виконують роботу без оформлення трудових відносин. Нестандартні види зайнятості та їх поширення – це загроза для робітничого руху. Така зайнятість веде не тільки до погіршення умов та оплати праці, напруження відносин між працівниками, а й зменшує їх соціальну єдність та стає на заваді вступу до профспілок.

Федерація профспілок активно протидіє поширенню нестандартної зайнятості. 2013 рік оголошений роком боротьби профспілок проти нелегальної зайнятості. При

підготовці нової редакції Закону України «Про зайнятості населення» вдалося не допустити лібералізації трудових відносин, тобто впровадження тотальної гнучкості ринку праці через нестабільну зайнятість. Верховна Рада України прийняла у першому читанні законопроект «Про внесення змін до деяких законів України щодо видачі дозволу на наймання працівників для подальшого виконання ними роботи в Україні в іншого роботодавця». Це дозволить Державній службі зайнятості України розпочати видачу спеціальних дозволів та надасть реальні інструменти для захисту прав найманих працівників. Важливо також ратифікувати Конвенцію МОП № 181 «Про приватні агентства зайнятості».

Велике значення для зменшення поширення нестандартної зайнятості має мотивація легальної зайнятості та консолідація зусиль соціальних партнерів проти тіньової зайнятості, законодавче врегулювання умов найму та соціального захисту працівників, що виконують роботу на дому або в інших нестандартних умовах зайнятості, заборона застосування нетипових форм зайнятості, при яких втрачаються прями відносини між працівником і роботодавцем.

– Одним із критеріїв гідної праці є безпечна праця. Як Ви охарактеризували б роботу ФПУ в цьому напрямі?

– Так, дійсно, безпека праці – це життя та здоров'я кожної людини. Федерація профспілок України постійно вимагає від органів державної влади посилення законодавчих гарантій безпечної праці, а від роботодавців – створення на кожному робочому місці здорових та безпечних умов праці.

Сьогодні питання охорони праці регулюються не лише законодавством, а й понад 90 тис. колдоговорів. Працездатний незалежний експертний Центр охорони праці, який проводить кваліфіковану атестацію робочих місць за замовленнями підприємств.

На засіданні Національної тристоронньої соціально-економічної ради 16 вересня цього року розглянуто питання «Про збереження трудового потенціалу країни за рахунок зниження захворюваності, виробничого травматизму та забезпечення безпечних і здорових умов

праці». Пропозиції профспілкової сторони склали основу прийнятих Радою рішень. 24 вересня разом з Національним координатором МОП в Україні, редакціями журналів «Охорона праці» та «Промислова безпека» ми провели круглий стіл на тему «Безпека праці: навантаження на бізнес чи фактор зростання української економіки?».

Найближчим часом профспілки зосередять свою увагу на виконанні Загальнодержавної соціальної програми поліпшення безпеки, гігієни праці та виробничого середовища на 2014–2018 роки, збільшенні обсягів і дієвості громадського контролю за виконанням законодавства з охорони праці, підготовці пропозицій з удосконалення законодавчої і нормативно-правової бази, гармонізації її з європейським законодавством. Гідна праця – це передусім праця безпечна.

– Як повернути людям віру в здатність профспілок захистити права своїх членів через гідну працю?

– У цій справі ми маємо задіяти весь захисний «арсенал» профспілок – від центру до низових організацій, щоб кожний належно використовував надані законодавством права та повноваження: ФПУ, галузеві профспілки, територіальні профоб'єднання. Тоді сукупно це дасть очікуваний результат.

Саме таким чином ми захистили населення від масштабного зростання ціни на газ у 2006 році, вона й досі залишається незмінною. Через системні колективні договори щорічно домагаємося зростання фонду оплати праці на 40–50 млн грн. Забезпечено обов'язкове соціальне страхування понад 13,5 млн працівників.

Та все ж передова захисту – в трудових колективах, де ними ми маємо майже 80 тис. первинних профспілкових організацій, які ефективно працюють. Профспілки зростають дуже багато активних, креативних і висококваліфікованих профспілкових лідерів, які працюють не за страх, а за совість, займають принципову позицію щодо дій адміністрації, обстоюючи законні права та інтереси працівників. Саме від таких рядових «бійців-активістів» і залежатиме те, наскільки люди довірятимуть профспілкам, а також те, щоб у них не зневірилися.

ДЕКІЛЬКА МІФІВ, ЦО ВВОДЯТЬ В ОМАНУ

1. БУДЬ-ЯКА РОБОТА КРАЩЕ, НІЖ ЇЇ ВІДСУТНІСТЬ.

Насправді мета полягає не лише в створенні робочих місць, а робочих місць прийнятної якості. Всі країни світу мають свою концепцію гідної праці, проте для трудящих якість робочих місць передбачає багато значень. Це, насамперед, заробітна плата, права, різновиди й умови праці, а також відчуття значимості та задоволеності. Життєво важливо розробити стратегію створення таких робочих місць, де поважались би права трудящих, а заробітна плата, соціальний захист та умови праці приносили їм задоволення.

Наразі світ праці відчуває потребу в створенні соціально-економічних систем, які б забезпечували захист, відповідну оплату праці та зайнятості, залишаючись одночасно здатними пристосуватися до мінливого ринку праці, яка загрожує вашому здоров'ю або життю, яка не дає вам можливості забезпечити свою сім'ю, не може вважатися гідною.

2. СТАНДАРТИ Й ОСНОВОПОЛОЖНІ ТРУДОВІ ПРИНЦИПИ ТА ПРАВА ЗАВАЖАЮТЬ ПРОСУВАННЮ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ.

Неправда! Ми живемо в часи шаленої конкуренції на світовому ринку, коли трудящі відчувають на собі постійний тиск, пов'язаний з виконанням нагальних завдань, дотриманням встановлених термінів та нормативів. Глобалізація, разом з багатьма своїми перевагами, призвела також до зростання ненадійності, невизначеності, аутосорсингу та можливості працювати поза межами батьківщини за законодавствами інших країн.

Щоб забезпечити захист та справедливе ставлення до трудящих, нам необхідно визнати й ефективно впроваджувати міжнародні трудові стандарти, такі як свобода об'єднання, рівність, заборона примусової та дитячої праці. Це спільні зобов'язання, які дозволять боротися з невизначеністю, запобігти соціальному демпінгу в умовах конкуренції, забезпечити рівне ставлення, відповідальність та повагу під час встановлення глобальних орієнтирів до трудового законодавства. Права трудящих мають стати дороговказом для світової промисловості й ефективного управління нею.

3. ГІДНА ПРАЦЯ ВЖЕ ІСНУЄ У ВСІХ ІНДУСТРІАЛІЗОВАНИХ КРАЇНАХ.

Зовсім необов'язково. У багатьох індустріалізованих країнах концепція гідної праці вважається застарілою. Поміж тим, існує значний соціальний розрив між країнами, залишаються актуальними проблеми подолання дискримінації жінок та трудящих-мігрантів, у багатьох країнах триває наступ на права профспілок,

досі існують галузі та країни, де відсутній соціальний діалог між трудящими та роботодавцями. В індустріалізованих країнах є потреба в створенні більшої кількості кращих робочих місць як складової концепції гідної праці, а для цього необхідно забезпечити професійну підготовку, підвищення кваліфікації, соціальний прогрес, безпеку та права для всіх трудящих – як складової соціального виміру глобалізації.

4. КОНЦЕПЦІЯ ГІДНОЇ ПРАЦІ НЕ ПІДХОДИТЬ ДЛЯ КРАЇН, ЦО РОЗВИВАЮТЬСЯ, З ОГЛЯДУ НА ПЕРЕВАЖАННЯ В НИХ НЕФОРМАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ.

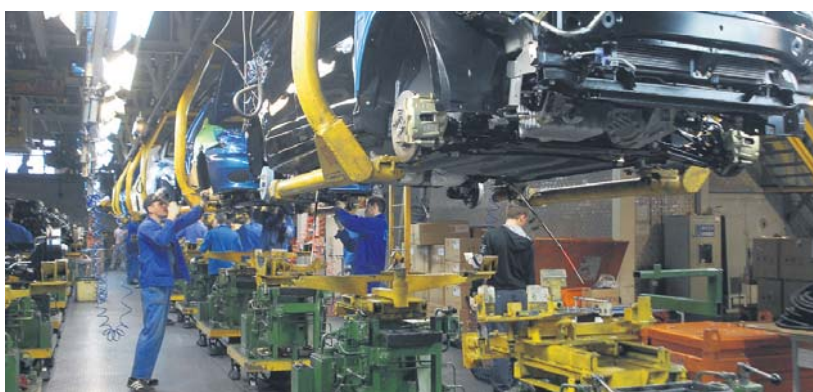
Хибна думка! Половина населення Африки живе в крайній бідності, заробляючи менше 1 дол. США на день, а характерними ознаками ринків праці африканських країн є переважно неформальна економіка в містах та величезні запаси робочої сили в сільській місцевості. Більшість із цих 300 млн людей хоч і мають роботу, проте не можуть забезпечити ні власні потреби, ні потреби своїх сімей.

Питання створення гідних засобів для існування є, можливо, навіть більш важливим для країн, що розвиваються, хоча певні перешкоди існують як на міжнародному рівні, так і безпосередньо всередині країн. Просування гідної праці для всіх у країнах, що розвиваються, дозволить створити нові можливості для продуктивної праці чоловіків і жінок, дозволить їм отримувати регулярні доходи та захистити свої права і, врешті-решт, допоможе їм перемогти у боротьбі з бідністю. Гідна праця у всіх її формах допоможе створити більш соціально інтегровану та економічно дієву модель розвитку.

5. РИНОК ПРАЦІ В ГЛОБАЛІЗОВАНИЙ ЕКОНОМІЦІ НЕ СУМІСНИЙ З ГІДНОЮ ПРАЦЕЮ.

Насправді нам потрібна глобалізована економіка «з людським обличчям». Ріст конкуренції, прискорення соціально-економічних змін та підвищення продуктивності в умовах ринкової економіки не ведуть автоматично до соціальної інтеграції, не окреслюють шляхів до стабільної екології. Соціальні наслідки глобалізації можуть бути протилежними, якщо трудящі не боротимуться за рівні можливості для чоловіків та жінок як складової Програми гідної праці МОП, яка передбачає просування прав на робочих місцях, зайнятість, соціальний захист та соціальний діалог. Стабільний розвиток та гідна праця для всіх мають стати невід'ємною складовою глобалізації, що дозволить створити ефективне «однорідне конкурентне середовище» для зайнятості, рівності та людської гідності.

ДЕПАРТАМЕНТ МІЖНАРОДНОЇ РОБОТИ АПАРАТУ ФПУ

МОП: програма – стратегія дій на майбутнє

За майже 90 років існування Міжнародної організації праці (МОП) було ухвалено 188 конвенцій, у яких викладені міжнародні трудові стандарти, що стосуються таких важливих питань, як робочий час, охорона праці, зайнятість, умови праці окремих категорій трудящих тощо. Для того, щоб конвенції МОП мали законний статус і почали впроваджуватися у життя, їх неодмінно мають ратифікувати уряди держав. Проте існує вісім конвенцій про фундаментальні права, відомі як основоположні трудові стандарти, які застосовують як держави-члени МОП, так і держави, що їх не ратифікували.

Вісім основних конвенцій про фундаментальні права МОП зробила фактичною умовою членства в МОП, прийнявши в 1998 році Декларацію МОП основних принципів і прав у світі праці. У документі визначено чотири принципи фундаментальних прав, які, у свою чергу, викладені в конвенціях № 29, 87, 98, 100, 111, 105, 111, 138 і 182:

- 1) свобода об'єднання і право на укладення колективних договорів;
- 2) ліквідація всіх форм примусової або обов'язкової праці;
- 3) викоринення дитячої праці;
- 4) усунення дискримінації під час працевлаштування та вибору професії.

Через рік після ухвалення Декларації МОП об'єднала основоположні трудові стандарти разом з іншими трудовими правами та зробила їх одним із чотирьох головних елементів Програми гідної праці. Серед них – створення робочих місць і розвиток підприємств, соціальний захист і управління, соціальний діалог.

Програма гідної праці містить чотири елементи: зайнятість, права, захист та діалог. У Програмі гідної праці стверджується, що всі ці елементи потрібні для створення якнайкращих умов соціального розвитку.

Зайнятість – це:

- справедливий заробіток, що забезпечує гідне життя;
- рівне ставлення до всіх;
- гарні умови праці;
- здоров'я та безпека на робочому місці;
- доступ до значущої та продуктивної роботи;
- перспективи особистого розвитку.

Права працівників стосовно зайнятості передбачають:

- свободу організації;
- свободу волевиявлення;
- участь в ухваленні рішень, що можуть вплинути на життя, незалежно від статі;

- право на колективні переговори;
- свободу від дискримінації;
- свободу від примусової праці;

- свободу від дитячої праці;
- юридичне визнання та доступ до юридичної допомоги;
- дія трудового законодавства та головна роль закону.

Соціальний захист означає:

- міцні зв'язки між продуктивною працею та безпекою тих, хто з якихось причин не має роботи;
- захист від втрати чи скорочення доходів унаслідок безробіття, травми, материнства, батьківства або похилого віку;
- чесні та вільні для вступу профспілки.

Соціальний діалог акцентує, що:

- робітники мають права та мають бути представлені їхніми організаціями;
- найкращі рішення, що задовольняють усіх, досягають шляхом співпраці, що є основою соціальної стабільності, соціального зростання та тривалого розвитку;
- існують шляхи обговорення та розв'язання конфліктів.

Програма гідної праці була започаткована МОП у 1999 році.

Відповідно до визначення МОП гідна праця – це продуктивна праця чоловіків і жінок в умовах свободи, рівності, безпеки та поваги до людської гідності. Гідна праця забезпечує справедливий заробіток, безпеку на робочому місці та соціальний захист працівників і членів їхніх сімей, сприяє особистому зростанню працюючих та їхній соціальній інтеграції, забезпечує свободу висловлення власних поглядів та об'єднання для того, щоб впливати на рішення, що стосуються їхнього життя, гарантує рівне ставлення та рівні можливості для всіх і кожного.

На 97-й сесії Міжнародної конференції праці, яка відбулася 28 травня – 13 червня 2008 року у Женеві (Швейцарія),

було заслухано звіт Генерального директора МОП про виконання Програми гідної праці під назвою «Гідна праця: стратегія дій на майбутнє». У звіті було підбито підсумки проведеної за Програмою гідної праці роботи та зроблено висновок про потребу подальшої консолідації зусиль для її виконання. Окрім того, у звіті йдеться про необхідність узгодження дій за Програмою гідної праці з іншими дію-

співпраці з іншими міжнародними агентствами. Низку таких програм уже запроваджують у життя і вони дають позитивні результати. Так, приміром, упродовж останніх років створено програми гідної праці для таких країн Європи та Центральної Азії, як Албанія, Вірменія, Азербайджан, Боснія і Герцеговина, Болгарія, Казахстан, Киргизстан, Молдова, Румунія, Таджикистан та Україна.

(МКП) і глобальні федерації профспілок спільно започаткували дворічну кампанію «Гідна праця, гідне життя для жінок». Програма має на меті обстоювати принципи гідної праці для жінок і гендерну рівність у сфері праці та колективно-договорному процесі, досягнення гендерної рівності у профспілкових структурах та їх діяльності, а також збільшення кількості жінок у профспілках та обрання їх на різні керівні посади.

Потреба у проведенні кампанії виникла унаслідок дискримінації жінок як на законодавчому рівні, так і у повсякденному житті. Так, спостерігається гендерний розрив в оплаті праці, неналежне забезпечення охорони материнства та високий рівень безробіття серед жінок.

Попри те, що Програма гідної праці владотворює практично всіх, її практичне виконання стикається з низкою проблем і сповнене протиріч. Так, Програма гідної праці передбачає залучення національних і міжнародних інституцій щодо створення якісних робочих місць в усьому світі та прийняття спільних рішень із цього питання. Однак урядом складно попитати своїм громадянам, що створення та модернізація робочих місць за кордоном важливі для гарантії зайнятості та зростання добробуту всередині країни. Деякі країни навіть вдаються до закриття ринків і занеження трудових стандартів для того, аби залишатися на плаву у світовій економіці. Відтак на їхню адресу лунають звинувачення у низькому рівні заробітної плати та погіршенні умов праці.

Створені умови та ініціативи урядів не завжди виправдовують себе щодо запровадження принципів Програми гідної праці. Тому профспілки мають допомагати трудящим обстоювати положення Програми – від «прожиткового мінімуму» до страхування життя та стандартів безпеки праці, захищати права трудящих у своїх країнах і виступати за створення нових робочих місць у цілому світі.

Департамент міжнародної роботи апарату ФПУ

На 97-й сесії Міжнародної конференції праці було заслухано звіт Генерального директора МОП під назвою «Гідна праця: стратегія дій на майбутнє» про виконання Програми гідної праці. У звіті було підбито підсумки проведеної за Програмою роботи та зроблено висновок про потребу подальшої консолідації зусиль для її повного упровадження у життя.

чими програмами, які сприяють зміцненню трудових прав, зростанню зайнятості, посиленню безпеки та просуванню конструктивного соціального діалогу. МОП переконана, що всі країни мають потенціал для економічного зростання та соціального прогресу і що Програма є універсальною та здатна задовольнити потреб всіх країн.

У своєму звіті Генеральний директор МОП окреслив пріоритети, шляхи та напрями подальшої реалізації Програми гідної праці на період до 2015 року, наголосив на необхідності здійснення першочергових кроків на шляху скорочення бідності, що визначені у Цілях розвитку тисячоліття, а також зазначив, що матеріальний прогрес не може набути сталого характеру без забезпечення таких цінностей, як свобода, рівність, безпека та гідність.

Міжнародна організація праці розробляє і реалізовує програми гідної праці для країн у

Міжнародні профспілкові організації оголосили 7 жовтня 2008 року Всесвітнім днем гідної праці. Цього дня профспілки та організації, які підтримують концепцію гідної праці, проводять спеціальні заходи, залучаючи до них щонайбільше людей, звертають увагу суспільства на нагальну потребу нової глобалізації, а профспілки на всіх континентах єднаються у спільному прагненні досягти високої мети. Цього дня профспілки, профспілкові організації та інші об'єднання трудящих також спільно обстоюють ідею гідної праці. У багатьох країнах відбуваються демонстрації, концерти, конференції тощо. Заходи охоплюють три основні теми: права у сфері праці; солідарність і спільні дії у співробітництві між профспілками на двосторонній та багатосторонній основі; боротьба з бідністю і нерівністю.

8 березня 2008 року Міжнародна конфедерація профспілок

У 1999 РОЦІ
МОП ЗАПОЧАТКУВАЛА ПРОГРАМУ ГІДНОЇ ПРАЦІ

КРУГЛИЙ СТІЛ

Безпека праці: навантаження на бізнес чи фактор зростання української економіки?

Федерація профспілок України, редакція журналу «Охорона праці» і журнал «Промислова безпека» за підтримки Національного координатора МОП в Україні провели 24 вересня у Будинку спілок круглий стіл з проблем безпеки праці. Головна тема обговорення – взаємозв'язок і вплив належно організованої охорони праці на економічний розвиток та конкурентоспроможність підприємств.

Олена ОВЕРЧУК, «ПВ»
Тетяна РУБАН, «ПВ»
ФОТО Кирила ЛАТИШЕВА

Варто зазначити, що захід викликав неабияку зацікавленість з боку соціальних партнерів профспілок, представників органів виконавчої влади, парламентського Комітету з питань соціальної політики та праці, Держгірпромнагляду, наукових установ, підприємств та ЗМІ.

Під час круглого столу проведено всебічний аналіз організації та стану фінансування охорони праці на підприємствах різних форм власності, напрацьовано спільні рекомендації для досягнення позитивних результатів у економічній діяльності підприємств через належну організацію охорони праці, запобігання промисловим аваріям, виробничому травматизму та професійним захворюванням.

У своєму виступі Національний координатор МОП в Україні Сергій Савчук підкреслив важливість міжнародних норм праці, ухвалених МОП Конвенцій для захисту права трудящих на здоров'я та безпеці її умови. Він зазначив, що дотримання високих стандартів охорони праці безпосередньо впливає на прибутковість бізнесу й інвестиційний клімат в країні. Це особливо важливо напередодні підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським союзом, якою передбачено приведення законодавства України у відповідність до 30 директив Євросоюзу, що стосуються безпеки праці.

Сергій Савчук, зокрема, сказав: «Ми наближаємося до 7 жовтня, відзначення Всесвітнього дня дій за гідну працю. За визна-

ченням МОП, гідна праця передбачає продуктивну зайнятість в умовах безпеки, дотримання трудових прав і людської гідності. Я вважаю, що теза про те, що поліпшення здоров'я та безпеки на робочому місці, збереження життя людини як найвищої цінності у демократичному розвиненому суспільстві не потребує обґрунтування.

Поряд із ратифікацією цілої низки Конвенцій МОП ми бачимо багато позитивних фактів на конкретних підприємствах, де роботодавці й профспілки тісно взаємодіють, напрацьовуючи спільні підходи до встановлення ефективної системи охорони праці. Тому для нас важливо не лише підвести теоретичну основу під питання економічної ефективності охорони праці, а й зібрати ті позитивні практики, що є в Україні, та розповсюдити їх на якомога більшу кількість підприємств.

Зокрема, за статистикою, в Європейському союзі щороку трапляються близько 4,9 млн нещасних випадків на виробництві, що призводять до більш ніж триденної відсутності працівника на робочому місці. З цієї точки зору, вартість нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань оцінюється в 2,6–3,8% валового національного продукту. Тобто втрати несуть як окремі підприємства, так і економіка загалом. Єврокомісія зробила висновок, що належна безпека праці є запорукою успішного бізнесу. Здорове виробництво середовище – це позитив для бізнесу, адже нещасні випадки на виробництві та професійні захворювання є значним економічним тягарем як для підприємств, так і підприємств, економіки».

Дискусію активно підтримали представники авторитетних академічних і галузевих наукових установ. Так, провідний науковий співробітник відділу досліджень людського розвитку Інституту демографії та соціальних досліджень імені М. В. Пугухи НАН України Ірина Новак наголосила: «Дослідження показують, що основний тягар виробничого травматизму та професійної захворюваності лягає на суспільство. Людина, що отримувє травму, її сім'я та суспільство – всі несуть суттєві збитки. Приміром, постраждалий не може через травму займатися вихованням власних дітей, потребує надання медичних послуг, реабілітації. Тому суспільство через виробничий процес має встановлювати правила, за якими роботодавець повинен вживати заходів, аби зменшити ці ризики і компенсувати наслідки тих ризиків, які неможливо звести до нуля».

Голова ЦК Профспілки працівників будівництва і промисловості будівельних матеріалів України Василь Андреев переконаний, що будь-яку галузь можна зробити «вільною» від виробничого травматизму: «Національний координатор МОП в Україні Сергій Савчук висло-

вив правильну ідею стосовно того, що охорона праці – це не додаткові витрати, а чинник якості розвитку бізнесу. Будівельна галузь за абсолютними показниками є четвертою серед найбільш небезпечних галузей. А за показниками виробничого травматизму та смертельних випадків – другою після вугільної промисловості.

Профспілку будівництва та промбудматеріалів хвилює насамперед відповідність публічних заяв роботодавців щодо необхідності вкладання коштів у безпеку праці дійсним реаліям. Справді, в рамках переговорів щодо Галузевої угоди роботодавці заявляють про те, що в галузі будівництва неможливо досягти «нульового» рівня нещасних випадків. Мовляв, будівельники працюють на висоті без страхувальних поясів або навмисне травмуються. А тому немає необхідності витрачати кошти, щоб мінімізувати кількість нещасних випадків на виробництві.

Позиція профспілки будівництва і промбудматеріалів полягає в тому, що спільними зусиллями сторін соціального будь-яку галузь можна зробити «нульовою» щодо виробничого травматизму. Дуже важливо,

щоб у колективному договорі або Генеральній угоді було зазначено, в яких випадках передбачається спільна відповідальність профорганізації та роботодавця, аби виділялися кошти на охорону праці, на які проводитимуться відповідні заходи».

Технічний інспектор праці ЦК Профспілки працівників металургів і гірників України Андрій Чайка головною причиною нещасних випадків назвав організаційні чинники: «Незважаючи на позитивну динаміку, ситуація з охороною праці у гірничо-металургійному комплексі залишається незадовільною. Тобто кожен третій працівник ГМК трудиться в незадовільних умовах, а на окремих підприємствах – кожен другий. На умови праці насамперед впливає зношення виробничого обладнання, яка на більшості підприємств складає 60%, а на окремих – навіть 90%.

І все ж таки, головною причиною нещасних випадків залишаються організаційні чинники. Суттєво впливають на умови й охорону праці мають профілактичні заходи. А якщо є профілактика, отже, має бути й відповідне її фінансування.

На сьогодні ЦК ПІМГУ та технічна інспекція праці проаналізували стан справ у зв'язку із внесенням змін до статті 19 Закону України «Про охорону праці» щодо обсягів витрат на цілі. А це 0,5% відрахувань із фонду оплати праці за попередній рік. Практично на всіх підприємствах ГМК фінансування охорони праці зменшується у 10–30 разів. Тож можна уявити собі, до яких наслідків призведуть ці зміни.

Винні чинній галузевій угоді ПІМГУ вдалося залишити показник відрахувань на охорону праці на позначці 0,6%. Але в зв'язку з новими змінами в законодавстві щодо охорони праці ПІМГУ буде важко домогтися, щоб ця норма залишилася в новій галузевій угоді».

За результатами круглого столу його учасники підготували рекомендації органам влади та соціальним партнерам.

Загальним висновком стала спільна думка про те, що сучасні політичні та соціально-економічні процеси в Україні диктують необхідність переходу від системи реагування на факти настання нещасних випадків, аварій на виробництвах до більш ефективної системи запобігання виникненню та зниження ризиків небезпек на робочому місці, загрози життю та здоров'ю трудящих, прогнозування економічних наслідків стану охорони праці та вироблення механізмів коригувального впливу. А тому існує об'єктивна необхідність впровадження правових, організаційних та інших механізмів розробки заходів економічної зацікавленості бізнесу щодо створення на підприємствах належних умов праці.

Raïsa
Чирваоглядач «ПВ»
chirva@bigmir.net

Кроки на шляху до соціальної справедливості

7 жовтня профспілковий рух відзначатиме Всесвітній день дій за гідну працю. Цей день надає унікальну можливість профспілкам підтримати загальну програму Міжнародної організації праці «Гідна праця для всіх», що ухвалена ще 1999 року і залишається актуальною й донині. Тож буде чудова нагода підбити підсумки зробленого й узгодити спільні кроки в переорієнтуванні діяльності профспілок відповідно до вимог XXI століття.

Як профспілкові організації та інші об'єднання трудящих планують обстоювати ідею гідної праці, з'ясували «Профспілкові вісті».

ДО ВИСОКИХ СТАНДАРТІВ ЖИТТЯ

Якщо поцікавитися у пересічних українців, що таке принципи гідної праці, далеко не кожен дасть вичерпну відповідь. Для переважної більшості громадян найважливішим показником якості роботи залишається зарплата. Проте поняття гідної праці – це цілий комплекс характеристик. Свого часу вони були розроблені для аналізу ситуації на ринку праці в різних країнах світу. МОП дійшла до чіткого розуміння, що насправді має означати термін «гідна праця». Це кілька фундаментальних речей. На чільному місці – визнання та чітке дотримання прав людини у сфері праці. Далі – гідна зайнятість. Йдеться не тільки про наявність робочого місця, тут і повага до статі, себто гендерна рівність, і виключення будь-яких проявів дискримінації при прийомі на роботу й у кар'єрному зростанні. Наступний важливий момент – умови зайнятості. А це означає гідну заробітну плату, безпечні умови, соціальне забезпечення.

Чому Міжнародна організація праці так переймається цими проблемами? Бо її експерти розглядають роботу як основну частину життя людини з погляду присвяченого їй загального часу, соці-

В Україні, за статистикою, понад 4,6 млн людей працюють неофіційно, а відтак залишаються осторонь колективно-договірного регулювання, соціального забезпечення.

ального визнання й самоповаги. Гідна праця з усією очевидністю виступає як основоположний елемент якості життя, а не лише як джерело доходу для переважної більшості людей.

На тлі тотального безробіття в Україні побутує думка, що варто приставати на першу-ліпшу пропозицію від роботодавців, бо будь-яка робота все ж краще, ніж її відсутність. Насправді треба ставити іншу мету і домагатися її реалізації. А мета полягає не лише в створенні робочих місць, а робочих місць прийнятної, належної якості. Що це означає на практиці? Насамперед – заробітна плата, права людини, умови праці, а ще – відчуття власної значущості і задоволення від роботи. Робота, яка загрожує здоров'ю і життю, не дає змоги матеріально забезпечити свою родину, жодним чином не претендує на поняття праці. Гідної – тим паче.

«Нам потрібні саме якісні, гідні робочі місця, а не просто більше робочих місць за будь-яку ціну», – наголошує генеральний секретар Профспілкового консультативного комітету Організації економічного розвитку Джон Еванс.

Українські профспілки підтримують цю тезу. Вона, по суті, є ключовою у Програмі гідної праці для України на 2012–2015 роки, ухваленій за підтримки МОП, і є пріоритетною у прагненні українців до кращих міжнародних стандартів. Виконання програми – реальний крок до можливого суспільства, конкурентоспроможної економіки і, врешті-решт, – ефективної держави.

ЯК ПОДОЛАТИ БІДНІСТЬ?

Рівня гідної праці не можна досягти чи заслужити в умовах тотального зубожіння населення. Тобто основної його маси. Експерти підрахували, що 99% населення в

поті чола працює, аби зробити ще багатшими 1%. Прірва між багатими й бідними щороку зростає. Актуальними залишаються слова відомого англійського поета Персі Шеллі, які він промовив майже два століття тому: «Бідні стають все біднішими, а багатші – все багатшими». Бо нині на частку 20% багатів планети припадає 86% світового ВВП, тоді як на таку ж частку найбідніших – усього один відсоток.

Населення планети втомилосся від такого розподілу. Свідчення тому – масові демонстрації, що час від часу спалахують у всіх куточках планети.

Негативно позначилася на рівні життя трудящих і глобальна економічна криза, внаслідок якої десятки мільйонів людей втратили роботу, а близько двохсот мільйонів опинилися за межею бідності. Експерти навіть не беруться прогнозувати бодай якогось покращення стану світової економіки.

Не краща ситуація і в Україні. За інформацією Постійного представництва України при відділенні ООН, за межею прожиткового мінімуму (іншими словами – за гранню тотальної бідності) сьогодні живе кожен шостий громадянин країни. Кожна четверта сім'я, до складу якої входять працюючі дорослі та діти, належить до категорії бідних. Тож і хапаються за будь-яку роботу як за рятівну соломинку, не розмірковуючи, гідна праця чи кабальна.

ФІПВ постійно заявляє про стурбованість цими процесами. На громадських слуханнях, зборах, зустрічах із трудящими, у виступах по радіо чи телебаченню керівники Федерації профспілок України незмінно обстоюють свою активну позицію. На практиці і ФІПВ, і її членські організації докладають максимум зусиль до впровадження в Україні принципів гідної праці в повному обсязі, без будь-яких обмежень. Адже часткове дотримання її принципів так чи інакше веде до зниження

Гідна праця – це праця з почуттям власної гідності, добробут сім'ї, високий рівень кваліфікації і продуктивність.

Гідна праця – це висока заробітна плата, належна пенсія, безпечне і продуктивне робоче місце.

Гідна праця – це забезпечення прав працівників, соціальний діалог, колективний договір, соціальний пакет.

Експерти МОП розглядають роботу як основну частину життя людини з погляду присвяченого їй загального часу, соціального визнання й самоповаги

Фото Тетяни СІЛЕНКО, м. Макіївка Донецької обл.

якості людського потенціалу країни. Але ж українська нація – надто працелюбна й амбітна, може і повинна гідно працюючи забезпечити гідне життя. І для покоління нинішнього, і для прийдешнього.

Однак реалії, на жаль, дещо інші. Українець має найнижчу в Європі зарплату, найнижчу пенсію і, як наслідок, – найнижчу тривалість життя.

Списувати все на рахунок глобальної кризи – це абсурд, стверджують профспілкові активісти. Підвищити соціальні стандарти під силу будь-якому уряду, але за умови, що до справи долучатся всі – від урядовців до простих громадян.

Голова ФПУ Юрій Кулик переконаний, що подолання соціальної несправедливості слід розпочинати з подолання дефіциту гідної праці, а економічний і соціальний розвиток держави має будуватися саме на її основі. Іншої альтернативи ще ніхто в світі не вигадав.

Відтак Федерація профспілок України звертається до уряду, парламенту, роботодавців, громадських організацій, а також політичних партій із закликом об'єктивно оцінювати позитивні зміни соціально-економічного стану країни при реалізації пріоритетних завдань для впровадження принципів гідної праці в країні. У пошуках непростих рішень ФПУ вимагає при проведенні масштабних соціально-економічних реформ безумовного дотримання принципів гідної праці, вирішення стратегічних завдань у таких сферах, як зайнятість, соціальний захист, соціальний діалог і трудові відносини.

МАЛЕНЬКІ КРОКИ НА ВАГУ ЗОЛОТА

7 жовтня визначили днем «мобілізації цього світу на боротьбу за гідну працю».

І незалежно від масштабів та кількості учасників цього походу, міжнародна спільнота вкотре нагадає урядам і роботодавцям своїх країн, що необхідно змінити нову глобальну економіку, де на чільному місці буде людина гідної праці. На шляху до соціальної справедливості навіть маленькі кроки будуть на вагу золота. Цього дня профспілкові та громадські об'єднання спільно обстоюватимуть ідеї гідної праці. Для профспілок це добра нагода залучити якнайбільше людей до заходів, покликаних підвищити соціальні стандарти в майбутньому. А поки що – окреслити чіткі параметри гідної праці для гідного життя.

Саме профспілки покликані допомагати трудящим обстоювати, а то й виборювати кожне положення Програми гідної праці, починаючи з так званого «проежиткового мінімуму» і завершуючи страхуванням життя та стандартами безпеки праці.

ФЕНОМЕН «ПРАЦЮЮЧОГО БІДНОГО»

Це суто український винахід. Несправедливий розмір мінімальної заробітної плати – одна з причин низького її рівня загалом у країні, що й спровокувало існування синдрому «працюючого бідного». Проти цього категорично виступають профспілки. І стверджують про необхідність переходу до наступальної стратегії, аби в основу мінімальної заробітної плати закласти соціальний стандарт нормального відтворення робочої сили. Мінімальна зарплата, наголосують профспілкові лідери, має переви-

щувати прожитковий мінімум для працюючої людини щонайменше втричі. За таких умов працівник зможе забезпечити себе та свою родину необхідними життєвими благами для відновлення робочої сили, забезпечення накопичень з майбутнім інвестуванням у житло, освіту, медичні послуги тощо. Профспілки впритул зайнялися питанням вдосконалення оплати праці, бо воно є вирішальним у системі соціально-економічних відносин. І не тільки через те, що зачіпає інтереси основної частини населення, а й тому, що впливає

на розвиток і майбутнє економічних реформ у державі. Відтак Федерація профспілок України рішуче виступає проти політики обмеження грошових доходів, орієнтації зарплати на прожитковий мінімум, вважає його заниженим майже на третину. Профспілки змушені констатувати, що за нинішніх умов зарплата припинила виконувати традиційні функції: відтворювальну, стимулюючу, соціальну. Усе це вкупі провокує поширення бідності серед працівників і майбутніх пенсіонерів. Профспілкові діячі звертаються до соціальних партнерів за розумін-

ням і підтримкою: визначити підвищення заробітної плати в Україні як першочергове завдання держави, роботодавців і профспілок. Якщо цього не зробити зараз, країна дуже швидко відчужує тотальну деградацію трудового потенціалу. Та якщо спільними зусиллями здійснити невідкладні заходи для підвищення зарплат не окремим категоріям працівників, а кардинального, для легалізації зайнятості та доходів населення, феномен «працюючого бідного» поступиться іншому феномену – «гідної праці з гідною оплатою».

Фото Ніни ЛІЩУК, м. Київ

Вшанування і турбота

3 нагоди відзначення Міжнародного дня людей похилого віку та Дня ветерана 1 жовтня у Будинку спілок Голова ФПУ Юрій Кулик зустрівся із представниками Ради Організації ветеранів України.

Анна РЕПІЧ
редактор відділу «ПВ»,
Фото Кирила ЛАТИШЕВА

До заходу також долучилися голова Ради Організації ветеранів України, народний депутат України Петро Цибенко та заступник Голови ФПУ Сергій Кондрюк. У ході дружнього діалогу йшлося про співпрацю та напрацювання, а також обговорювалися плани на майбутнє співробітництво заради покращення життя літніх людей.

У вітальному слові Юрій Кулик відзначив важливу роль ветеранських громадських організацій у такій важливій справі, як турбота про людей, які зі зброєю в руках відстояли майбутнє нашої Батьківщини, все життя сумлінно пропрацювали, вийшли на пенсію та нині потребують уваги.
«Федерація профспілок України постійно привертає увагу влади і громадськості до складного економічного й соціального становища ветеранів, пенсіонерів, інших малозабезпечених категорій населення, – зауважив Голова ФПУ. – Однак представникам

влади, роботодавцям спільно з профспілками, ветеранськими та іншими громадськими організаціями потрібно зробити все можливе, аби ті, хто своєю працею створили наше національне надбання, у зрілому віці не опинялися у злиднях, а мали гідне матеріальне забезпечення».

Окрім того, Юрій Кулик поінформував присутніх про дії ФПУ, спрямовані на відродження у суспільстві шанобливого ставлення до людини праці, повернення робітничим професіям пошани, впровадження принципів гідної праці тощо.

Заступник Голови ФПУ Сергій Кондрюк у ході зустрічі повідомив про створення за ініціативи ФПУ при Мінсоцполітики робочої групи для напрацювання заходів, що становитимуть основу концепції соціальної політики України. До її складу ввійшов і Голова ФПУ.

Петро Цибенко у своєму виступі наголосив, що нині Рада Організації ветеранів України системно співпрацює з Федерацією профспілок України задля покращення життя людей похилого віку – ветеранів.

У рамках зустрічі Юрій Кулик вручив представникам Ради Організації ветеранів України відзнаки ФПУ.

ІЗ ПЕРШИХ ВУСТ

БОРИС БАЛМАСОВ, заступник Голови Ради, голова комітету ветеранів військової служби:

Наша Рада та регіональні відділення плідно співпрацюють із профспілками щодо захисту людини праці. Форми роботи профспілок позитивно відображаються на нашій діяльності. Одна з них – укладання багатосторонніх договорів між Радами організацій областей із місцевою владою та профспілками. Така співпраця дає суттєві результати у питаннях соціального захисту ветеранів.

МАРІЯ САВЧЕНКО, член Ради Організації ветеранів України:

Ми разом із Петром Степановичем Цибенком ведемо прийом громадян – наших ветеранів, пенсіонерів, які звертаються до організації з різними питаннями. Людей похилого віку переважно хвилюють низький розмір пенсії, важке життя. Проблем у нас чимало, тож ми робимо все, аби полегшити їхнє життя, допомогти ділом і добрим словом. Нам, ветеранам, потрібна увага, спілкування і надія на краще життя.

ІВАН ПАЛАТНИЙ, секретар Ради Організації ветеранів України:

На рахунку профспілок – велика кількість добрих справ в ім'я трудової людини. Серед них і активна участь у створенні Української республіканської організації ветеранів війни і праці у березні 1987 року. За 25 років нашої співпраці чимало досягнуто, насамперед у забезпеченні соціального захисту ветеранів війни і праці, ветеранів військової служби, інших пенсіонерів, у справі передачі естафети старших поколінь молоді.

ПЕТРО КАЛУГІН, член Ради Організації ветеранів України:

Історія профспілок і ветеранських організацій засвідчує, що вони завжди стояли на захисті трудящих. Тож сьогоднішня зустріч іще раз довела, що наші організації спільно йдуть до однієї мети. Профспілки мають великий потенціал для дієвої допомоги у вирішенні ветеранських проблем. Завдяки співпраці ветеранських організацій і профспілок триває активна робота на благо людини праці.

Молоді душею, енергійні, щасливі

Багато квітів і привітань отримали ветерани профспілкового руху 1 жовтня у рамках відзначення Міжнародного дня людей похилого віку та Дня ветерана.

Анна РЕПІЧ
редактор відділу «ПВ»,
Фото Кирила ЛАТИШЕВА

Привітати заслужених трудівників у теплій атмосфері в Будинку спілок зібралася Голова ФПУ Юрій Кулик, його заступники Григорій Осовий, Сергій Кондрюк, Сергій Українець, Євген Драп'ятний, голова первинної профспілкової організації

апарату ФПУ Марія Грищенко, радник Голови ФПУ у справах ветеранів профспілкового руху Михайло Селіхов та, власне, ветерани профспілок. Вітаючи колег і друзів, Михайло Ігнатович Селіхов наголосив, що Будинок професійних спілок – це рідний дім для тих, хто сьогодні тут зібрався. «Дуже приємно, що ми маємо таку можливість збиратися разом, згадувати наші починання, успі-

хи та навіть невдачі, адже всякого було у роботі. Такі зустрічі продовжують нам життя, вселяють впевненість у майбутньому та в тому, що ми потрібні...» – сказав Михайло Селіхов.

Юрій Кулик у своєму вітальному слові подякував ветеранам за величезний внесок, який вони зробили у свій час для України, для профспілок, а також за те, що вони й нині не залишаються осто-

роще життя, а подекуди й діяльності ФПУ.

Щира радість, теплі обійми, сльози на очах – у такій дружній, доброзичливій, майже родинній атмосфері ветерани профспілкового руху згадували часи, коли працювали в Укрпрофраді під керівництвом Віталія Олексійовича Солугуба, ділилися своїми нинішніми турботами та радостями тощо.

КОМЕНТУЮТЬ ПРОФСПІЛКОВІ ВЕТЕРАНИ

ІВАН КЛОПОВ, колишній голова ЦР ФСТ «Україна»:

«Я в профспілках із 1959 року. Згадую, що профспілкові спортсмени були забезпечені всім необхідним – харчуванням, формою, збори проводилися, навіть квартирні питання вирішувалися. Тож хочу наголосити, що профспілки завжди підтримували спортивний дух. Нині настали інші часи, і мені приємно, що ця гарна традиція продовжується і сьогодні, і спортсмени відчують підтримку ФПУ».

СВІТЛАНА ОСТАПЧУК, колишня завідувачка сектора обміну кадрами Укрпрофради:

«Ми з вами щасливі люди, тому що більшість із нас пропрацювали багато років в організації, яка ставить перед собою благородне завдання і має особливе призначення – допомагати людям. У профспілках закладено багато традицій, і мені шкода, що деякі з них втрачені. Наприклад, втрачено почиття колективізму й спокійності поколінь, що мало велике значення».

МИХАЙЛО ЗАПОЛЬСЬКИЙ, колишній секретар Укрпрофради:

«Ми працювали в часи, коли профспілки були більш вазомимими, нас підтримували у вищих партійних і державних органах. Нині в країні склялися надзвичайно складні умови, та її фінансові можливості не ті, але профспілки продовжують боротися за людей праці. Сьогодні нам, ветеранам, дуже приємно, що, незважаючи на труднощі, ФПУ завжди знаходить для нас час – ми відчуваємо її підтримку».

ГАЛИНА ВАСЕЛАШКО, колишня завідувачка протокольної частини Укрпрофради:

«Трохи різке слух назва сьогоднішнього дня – День людей похилого віку! Ну який похилий вік? Ми в душі такі ще молоді, енергійні, щасливі. А щасливі через те, що маємо багато гарних спогадів. І я розцінюю нинішню зустріч як зустріч із молодістю, бо то були найкращі роки і ми їх пролегли тут – у профспілках, куди з радістю та гарним настроєм ходили на роботу».

Що на зміну заводській трубі?

За останні роки на Дніпропетровщині, котра споконвіку була одним з головних локомотивів економіки, припинили своє існування радіозавод, заводи пресів, комбайновий, гірничошахтного устаткування, лакофарбовий, «Дніпрофарм», потужний Дніпровський машинобудівний завод, кілька великих підприємств легкої промисловості, згортається виробництво й у металургійній галузі.

Віктор КОВРИГА
завідувач прес-центру
Дніпропетровського облпрофоб'єднання

Дуже не хотілося б, щоб до цього жакливого мартиролога потрапив і Дніпропетровський трубний завод, про критичну ситуацію на якому ми неодноразово розповідали останнім часом. Тим більше, що це одне з найстаріших металургійних підприємств країни із 124-річною славною історією ще донедавна було досить успішним, одним з головних у галузі виробників труб із чорного металу та біметалічних труб.

За багато років тут склався унікальний висококваліфікований колектив, у якому працюють десятки трудових династій. І ось наразі трубики можуть залишитися без роботи, бо підприємство зупинено ще 1 травня, а люди відправлені у вимушені відпустки за ініціативою адміністрації. Більше того: не вкладаючи коштів у розвиток заводу й не маючи реальних планів відновлення виробництва, його власники, порушуючи законодавство та угоди з профспілками, без жодних пояснень і погоджень з профорганами почали процедуру масового скорочення 1,5 тис. із 2,5 тис. працівників (з метою маскування таких дій видали близько 20 наказів про звільнення).

Профспілковий комітет, звичайно, відмовився давати згоду на масове звільнення. За підтримки обкому та ЦК галузеві профспілки, облпрофоб'єднання, народних депутатів України та преси профком почав бити на сполох, намагаю-

чись врятувати підприємство та його колектив. Були й намагання організувати переговори з власниками ДТЗ, але вони й донині перебувають у тіні. Корпорація «Індустріальний союз Донбасу», якій ще нещодавно належало це підприємство, від нього відхристілася.

Після втручання профспілок, обласної та міської влади, які організували комісію з розгляду ситуації на ДТЗ, власники та адміністрація заводу ще влітку запевняли, що розглядають варіанти відновлення виробництва та недопущення соціального вибуху внаслідок звільнення. Проте все це виявилось блефом.

У перші ж дні вересня профком ДТЗ заявив, що всупереч цим обіцянкам керівництво почало методичне звільнення працівників. Перша хвиля – 30, потім ще 170 осіб і т. д. «До зими завод точно не запрацює», – заявило керівництво ДТЗ на останній нараді в облдержадміністрації.

«Людяма навіть не бажують пояснювати причин звільнення, – розповідають у профкомі. – Дії адміністрації відзначаються брутальністю, «під роздачу» потрапляють цілі трудові родини заводчан, пільговики, на звільнення яких профком, звісно, не погоджувався. Вже надійшли звернення звільнених до керівництва області. Люди сподіваються, що колись нарешті дійде їхнє звернення двомісячної давнини й до Пре-

10 вересня народний депутат України Ірина Спіріна та голова обкому профспілки металургів та гірників Василь Шевченко побували на Дніпропетровському трубному заводі, де зустрілися з трудящими та профспілковим активом. Разом з головою профкому Віктором Доброскоком вони розповіли людям про заходи, що вживаються для врятування підприємства та недопущення масового звільнення працівників. Металурги висловили готовність підтримати ці дії, не виключаючи й більш радикальних заходів для захисту своїх інтересів. Запрошували на цю зустріч й генерального директора ПАТ «ДТЗ» Сергія Малигіна, який спочатку пообіцяв прибути на неї, але потім виявився «дуже зайнятим»...

зидента України Віктора Януковича, яке підписали майже всі заводчани».

Поділяючи цю стурбованість трубників, так і хочеться запитати: «Де ж ваша, пани власники та роботодавці, така широка розрекламована вами соціальна відповідальність? І коли ж влада розбереться з несумлінними господарями, котрі гублять промисловість та плодять безробітних?».

Цим питанням, зокрема, цікавилась у своєму запиті до Кабінету Міністрів з приводу ситуації на ДТЗ народний депутат України Ірина Спіріна. Але у відповідь отримала дуже неконкретну й обгичну відповідь, якої нікого не може задовольнити. Більше того, вона викликає чимало запитань. Особливо щодо

згаданого у цій відповіді підписаного влітку Меморандуму про порозуміння між урядом та підприємствами гірничо-металургійного комплексу, в якому їхні власники – в обмін на суттєві преференції – обіцяли не допускати скорочення виробництва та масового вивільнення працівників. Урядові ж відписувачі розповідають, що розроблено заходи з реалізації Меморандуму задля «стабілізації роботи металургійних та трубних підприємств».

Виявляючи наполегливість у обстоюванні інтересів металургів, Ірина Спіріна 6 вересня теж у своєму виступі на сесії Верховної Ради України знову порушила питання про ситуацію на ДТЗ, звернувши увагу на відсутність дєвоєї реакції ор-

ганів влади на вимоги трудящих, що може призвести до соціального вибуху. Зокрема, вона заявила: «Якщо рішення щодо Дніпропетровського трубного заводу не буде прийнято на рівні Кабміну, це можна буде розцінити однозначно: держава стала на вкрай небезпечний шлях повного знищення промислового потенціалу України». Народний депутат також заклала власників підприємств дотримуватися соціальних зобов'язань. Представник Дніпропетровщини в парламенті наголосила на необхідності введення державного замовлення, зокрема на продукцію тих же трубних заводів, що дозволить провести модернізацію трубопроводів різного призначення, насамперед у ЖКГ.

Із 1 травня 2013 року підприємство зупинено, а люди відправлені у вимушені відпустки за ініціативою адміністрації

СУМІСНИЦТВО | ТРУДОВІ ВІДНОСИНИ

ДОДАТКОВА РОБОТА ПРАЦІВНИКІВ
ДЕРЖПІДПРИЄМСТВ

? Як чинне законодавство регламентує роботу за сумісництвом працівників державних підприємств?

У частині другій статті 21 Кодексу законів про працю України зазначається, що працівник має право реалізувати свої здібності до продуктивної і творчої праці шляхом укладення трудового договору на одному або одночасно на декількох підприємствах, в установах, організаціях, якщо інше не передбачено законодавством, колективним договором або угодою сторін. Постановою Кабінету Міністрів України від 03.04.1993 № 245 «Про роботу за сумісництвом працівників державних підприємств, установ і організацій» передбачено можливість запровадження обмежень на сумісництво за спільним рішенням керівників державних підприємств, установ і організацій разом із профспілковими комітетами лише щодо працівників окремих професій та посад, зайнятих на важких роботах і на роботах із шкідливими або небезпечними умовами праці, додаткова робота яких може призвести до наслідків, що негативно позначаться на стані їхнього здоров'я та безпеці виробництва. Обмеження також поширюються на осіб, які не досягли 18 років, та вагітних жінок. Окрім працівників, яким законодавчими актами забор-

нено працювати за сумісництвом, відповідно до постанови «Про сумісництво...» не мають права працювати за сумісництвом також керівники держпідприємств, установ і організацій, їхні за-

місництвом протягом місяця не має перевищувати половини місячної норми робочого часу; оплата праці сумісників провадиться за фактично виконану роботу; відпустка на роботі за су-

місячного терміну безперервної роботи у перший рік роботи на конкретному підприємстві за бажанням працівника одночасно з відпусткою за основним місцем роботи та обов'язковості надання сумісникам (за бажанням працівника) відпустки без збереження заробітної плати на термін до закінчення відпустки за основним місцем роботи). Важливим є розмежування сумісництва та виконання додаткової роботи в порядку суміщення професій або посад. Статтею 105 КЗпП передбачено, що працівникам, які виконують на тому само-

Працівник має право реалізувати свої здібності до продуктивної і творчої праці шляхом укладення трудового договору на одному або одночасно на декількох підприємствах, в установах, організаціях, якщо інше не передбачено законодавством, колективним договором або угодою сторін.

студники, керівники структурних підрозділів (цехів, відділів, лабораторій тощо) та їхні заступники (за винятком наукової, викладацької, медичної і творчої діяльності). Цей документ також встановлює, що для роботи за сумісництвом згоди адміністрації за місцем основної роботи не потрібно; тривалість роботи за сумісництвом не може перевищувати чотирьох годин на день і повного робочого дня у вихідний день; загальна тривалість роботи за су-

місництвом надається одночасно з відпусткою за основним місцем роботи. Загальні положення про оплату праці та відпустки, що поширюються також і на працівників-сумісників, зайнятих у недержавному секторі економіки, закріплено у статті 102.1 КЗпП (про оплату за фактично виконану роботу) і ст. 10, 26 Закону України «Про відпустки» (щодо надання сумісникам щорічних відпусток повної тривалості до настання шести-

місячного терміну безперервної роботи у перший рік роботи на конкретному підприємстві за бажанням працівника одночасно з відпусткою за основним місцем роботи та обов'язковості надання сумісникам (за бажанням працівника) відпустки без збереження заробітної плати на термін до закінчення відпустки за основним місцем роботи). Важливим є розмежування сумісництва та виконання додаткової роботи в порядку суміщення професій або посад. Статтею 105 КЗпП передбачено, що працівникам, які виконують на тому само-

ВІДШКОДУВАННЯ ЗБИТКІВ

ПОВНА МАТЕРІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

? У яких випадках настає матеріальна відповідальність працівника за завдану шкоду підприємству?

Випадки настання повної матеріальної відповідальності зазначено у статті 134 КЗпП України. Так, відповідно до законодавства, працівники повністю відшкодовують збитки, заподіяні підприємству з їхньої вини, установи, організації, у випадках, коли: – між працівником і підприємством, установою, організацією відповідно до статті 135.1 КЗпП укладено письмовий до-

говір про взяття працівником на себе повної матеріальної відповідальності за незабезпечення цілості майна та інших цінностей, переданих йому для зберігання або для інших цілей; – працівник одержав майно та інші цінності під звіт за разовою довіреністю або за іншими розовими документами; – дії працівника, якими завдано шкоди, мають ознаки діянь, переслідуваних у кримінальному порядку; – працівник завдав шкоди, перебуваючи у нетверезому стані; – шкоди завдано недостатньо, умисним знищен-

ням або умисним зіпсуттям матеріалів, напівфабрикатів, виробів (продукції), у тому числі при їх виготовленні, а також інструментів, вимірвальних приладів, спеціального одягу та інших предметів, виданих підприємством, установою, організацією працівникові в користування; – відповідно до законодавства на працівника покладено повну матеріальну відповідальність за шкоду, заподіяну підприємству, установі, організації під час виконання трудових обов'язків; – шкоди завдано не під час виконання трудових

обов'язків; – шкоди завдано службовою особою, яка винна в незаконному звільненні або переведенні працівника на іншу роботу; – шкоди завдано керівником підприємства, установи, організації всіх форм власності, який винний у несвочасній виплаті зарплати понад один місяць, що призвело до виплати компенсації за порушення строків виплати зарплати, і за умови, що Держбюджет України та місцеві бюджети, юридичні особи державної форми власності не мають заборгованості перед цим підприємством.

ЗАЙНЯТІСТЬ

ГАРАНТІЇ ПІД ЧАС
ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ

? Які категорії громадян мають додаткові гарантії щодо працевлаштування?

Відповідно до ст. 14 ЗУ «Про зайнятість населення» до категорій громадян, що мають додаткові гарантії у сприянні щодо працевлаштування, належать: – один із батьків або особа, яка їх замінює та має на утриманні дітей віком до шести років; вихове без одного з подружжя дитину віком до 14 років або дитину-інваліда; утримує без одного з подружжя інваліда з дитинства (незалежно від віку) та/або інваліда I групи (незалежно від причини інвалідності); – діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування, особи, яким виповнилося 15 років та які за згодою одного з батьків або особи, яка їх замінює, можуть, як виняток, прийматися на роботу; – особи, звільнені після відбуття покарання або примусового лікування; – молодь, яка закінчила або припинила навчання у загальноосвітніх, професійно-технічних і вищих навчальних закладах, звільнилася із строкової військової або альтернативної (невійськової) служби (протягом шести місяців після закінчення або припинення навчання чи служби) і яка вперше влаштовується на роботу; – особи, яким до настання права на пенсію за віком відповідно до ст. 26 ЗУ «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» залишилося десять і менше років; – інваліди, які не досягли пенсійного віку, встановленого ст. 26 ЗУ «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»; – особи, яким виповнилося 15 років та які за згодою одного з батьків або особи, яка їх замінює, можуть, як виняток, прийматися на роботу. Для працевлаштування зазначених у ч. 1 цієї статті громадян (крім інвалідів, які не досягли пенсійного віку, встановленого ст. 26 ЗУ «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування»), норматив працевлаштування на роботу яких збільшується згідно із ЗУ «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» підприємствам, установам та організаціям з чисельністю штатних працівників понад 20 осіб встановлюється квота у розмірі 5% середньооблікової чисельності штатних працівників за попередній календарний рік. Роботодавці самостійно розраховують квоту, зазначену в ч. 2 ст. 14, з урахуванням чисельності громадян, які на умовах повної зайнятості вже працюють на підприємствах, в установах та організаціях і належать до таких, що неконкурентоспроможні на ринку праці (крім інвалідів), та забезпечують їх працевлаштування самостійно. Роботодавці можуть звернутися за сприянням для працевлаштування цієї категорії громадян до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

СПІВЧУТТЯ

Профспілка працівників лісового господарства України та Президія Чернівецької облпрофради висловлюють щирі співчуття голові Чернівецької обласної організації профспілки працівників лісового господарства, члену Ради Федерації профспілок України Володимирі Станіславовичу Барабаху з приводу неопорної втрати – передчасної смерті сина **Олега**. Вічна пам'ять і нехай земля йому буде пухом.

Хоч зараз заряджай гармату та стріляй

Дерев'яна модель відомої запорізької чайки

«Залізні коні» в мініатюрі

Кирило ЛАТИШЕВ, «ПВ»
Фото автора

У Києві відбувся IV Міжнародний конкурс картонних моделей-копій і моделей вітрильників із дерева. Учасники з Білорусі, Литви, Росії та України представили свої найкращі моделі. До уваги гостей свята були розкладки з інвентарем та інструментами, і, звісно, неабиякі набори моделей; проводилися конференції та майстер-класи. Суддям виявилось нелегко визначити найкращих, адже гідних робіт, повірте, було надзвичайно багато. Вхід на свято був безкоштовний, тож усі охочі могли взяти участь у конкурсі – від початківця до професіонала, лише треба було заздалегідь зареєструватися. Попри те, що до місяця проведення виставки було не зовсім зручно дістатися, охочих роздивитися мініатюрні човни, танки, ракети й будинки виявилось доволі багато. Та найбільше вразили моделі, у яких їх автори все точно відтворили не тільки ззовні, а й у середині. Справлялося враження, що якби людина могла, то спокійно сіла б у літак чи автівку й поїхала у свої справах. Надзвичайно сподобалися вітрильники з дерева, та найбільше вразила модель човна, що її майже повністю було зроблено з паперу, навіть шоглу. Слід також віддати належне моделям у пляшках, адже неможливо уявити, яких зусиль треба докласти, аби вийшла така краса.

На конкурсі панувала чудова атмосфера; дорослі, наче малі, із захопленням розглядали представлені моделі.

Одна з моделей літаків

Прихильники швидкості мали змогу роздивитися відомі автівки

У середині моделі можна побачити навіть боєприпаси

Пляшки, у середині яких розмістилися вітрильники

Копії споруд

Нагороди і грамоти чекають на своїх переможців

Діти й дорослі були в захваті

ОЙ, «ПЕРЕПЕРЧЕНО»...

Керівник видавництва «Преса України» підписав наказ про ліквідацію журналу «Перець» і скорочення штату з 1 грудня 2013 року. Причина – нерентабельність. Інтернет вибухнув цією новиною, зокрема і-pro.kiev.ua з посиланням на сторінку «Перець» у Facebook цитує: «Працівникам запропоновано посади в комбінаті на штаталт брошурувальника, прибиральника тощо».

Можете собі уявити? Отак обійтися з творчими людьми – журналістами, письменниками, художниками! Отак одним розчерком переписати легендарне видання, якому у березні 2014-го виповнилося б 92 роки й де працювали Остап Вишня, Олександр Довженко, Василь Еллан-Блакитний, Федір Маківчук... Мільйони читачів «Перець» обожнювали, десятки – серйозно по-

боювались. Так, він таврував негативи нашого життя, проте ніколи не вульгарно. Тільки витончено, дотепно. То що ж – радянська влада виявилася мудрішою й інтелегентнішою, бо накладала журнал у радянський час сгав майже 3,5 млн примірників? Чи за нашої доби все так розпрекрасно, що концепція вже не актуальна? Здається, ще двох років не минуло, як ЗМІ писали: «Культурний журнал!», «Найвідоміший сатирично-гумористичний журнал України!». Писали про мудрість віку...

Та за першої ж заковики простіше, звісно, угробити: немає видання – немає проблеми. А, може, воно й на краще, бо ще знайшовся б якийсь «спонсор» чи «керуюча компанія», та й заходилося нав'язувати «власне бачення» й власний «творчий» непотріб, – оста-

точно поховали б репутацію журналу. Якщо інформація правдива, то «Перець» принаймні з пошестям вирушить в останню путь... А що легко й недалекоглядно жертвують «вартісним, але слабшим», то гіркий перець у нашому роті, як мовиться, сьогодні й щодня...

ДУХОВНІ ЦІННОСТІ

«КИЇВСЬКИЙ РОДИННИЙ КЛУБ» РОЗШИРЮЄ МЕЖІ

Олег ШАРОМИГОВ

За ініціативи голови Київського єпархіального відділу у справах сім'ї, митрофорного протоієрея Олега Мельничука віднині «Київський родинний клуб» поширює свою діяльність на сільські благочиння Київської єпархії. Довкола проблеми збереження традиційних сімейних цінностей об'єднали свої зусилля понад 200 відомих київських родин. Серед проблемних питань, які покликана розв'язувати нова громадська ініціатива, на чільному місці – духовна альтернатива споживацьким настроям та інтересам.

У день відзначення православного свята – Чуда архієпископа Михайла, 19 вересня с. р., відбулося виїзне засідання «Київського родинного клубу» за участі журналістів. Під час прес-туру учасники заходу відвідали Свято-Георгіївський храм у с. Селище Баршівського району, який нещодавно відзначив сторічний ювілей, і прийняли до своїх лав родину настоятеля храму, митрофорного протоієрея Михайла Макеєва. Гостей також радо вітали у відбудованому після пожежі храмі у селі Лозовий Яр Яготинського району.

Під Покровом Пресвятої Богородиці у селі Лемешівка настоятель одноіменного храму протоієрей Георгій Бойко за дорученням Предстоятеля УПЦ, Блаженнішого Митрополита Володимира вручив високу церковну нагороду – орден Святого Рівноапостольного князя Володимира III ступеня, керівникові інформаційно-аналітичного центру ФПУ Юрію Работі – за заслуги перед Українською Православною Церквою.

Нині у рамках Меморандуму про співпрацю Федерації профспілок України та Української Православної Церкви – дві найчисленніші громадські організації нашої держави – об'єднують зусилля у підготовці до 200-річчя із дня народження видатного українського поета Тараса Шевченка, що святкуватиметься наступного року. Прикладно: у Лемешівці Великий Кобзар бував тричі – у 1843-му й у 1845–1846 роках, приїздив до свого побратима Віктора Закревського. Зусиллями місцевих ентузіастів під керівництвом історика та краєзнавця Петра Гаркуші збережено будинок, де перебував Великий Кобзар. За підтримки релігійної громади Покрови Пресвятої Богородиці створено музей Тараса Шевченка та щорічно проводиться родинне свято «Садок вишневий коло хати». До зусиль громадськості у вшануванні пам'яті Кобзаря долучився й секретар Предстоятеля УПЦ, Блаженнішого Митрополита Володимира архієпископ Переяслав-Хмельницький Олександр, подарувавши музею власну монографію.

Сподіваємося, що ентузіастів підтримає й місцева влада – задля якнайкращого збереження дорогоцінних пам'яток Лемешівки.

ВЕЛИКИ УКРАЇНЦІ | КИЇВСЬКИЙ МУЗЕЙ ХАНЕНКІВ

ДІАМАНТИ НЕ ДЛЯ ДИКТАТУРИ ПРОЛЕТАРИАТУ

Тетяна МОРГУН
спеціально для «ПВ»

Чи вдячна пам'ять, чи цікавість, а чи притаманний людині дослідницький дух зберегли чимало прізвищ у «народних» назвах різних міських будівель. У Києві – «будинок Мороза», «будинок Городецького», «будинок Уварової» тощо. Та в цьому ареалі «історичної пам'яті» не надто пощастило тим, хто, мабуть, заслугове на таку пам'ять найбільше. Адже довгий час фасад відомого музею по вулиці Терещенківській прикрашала безлика вивіска: «Державний музей західного й східного мистецтва». Проте колись заклад називався власним іменем: Музей мистецтв імені Богдана та Варвари Ханенків! Це подружжя й створило його. А після революції, за вказівкою радянських органів, імена видатних меценатів з назви було вилучено – через відсутність за Ханенками революційних заслуг. Утім, і від загибелі храм мистецтв, як могли, берегли: ремонтували, оновлювали, тож 15 вересня 1944 року музей остаточно запрацював.

Нині історичну справедливість поновлено, й закладу повернуто єдино правильну назву з іменами його видатних фундаторів. Адже родинний союз Богдана Івановича та Варвари Ніколівни Ханенків притягив Києву й у цілому Україні сотні видатних творів світового мистецтва. Неопціненний скарб!

Богдан Ханенко – з поважного роду козацько-старшинської верхівки. За фахом він був юристом, професіоналом блискучим і затребуваним. А душу мав тонку, творчу, тож у тридцять два роки (1881 року) йде у відставку, вирішивши присвятити себе колекціонуванню образотворчості. Власне, три роки роботи у петербурзької адвокатури, широке коло цікавих знайомств, надто із творчою

«Твори геніїв уже за сутністю своєю не мають належати лише тим, хто їх має».

Богдан Ханенко

інтелігенцією, його особистісні якості, широка ерудиція й родинні традиції – усе разом активно посприяло новому й остаточному вибору. У 1874 році Богдан Ханенко одружився з дочкою відомого українського поміщика, бізнесмена й мецената Ніколі Терещенка Варварою. Її батько, два брати й дядько Федір давно захоплювалися мистецтвом, у сімейній колекції було зібрано видатні твори Володимира Боровиковського, Дмитра Левицького, Іллі Рєпіна, Івана Айвазовського, Михайла Врубеля, Івана Шишкіна, Василя Поленова, Володимира Маковського... Отже, молодих людей – нащадків двох славетних українських родів – поєднало не лише шире кохання, а й спільна пристрасть любов до мистецтва.

Перші твори для своєї збірної Ханенки придбали під час весільної подорожі, в Італії. Згодом відвідували

Францію, Німеччину, Іспанію, були активними учасниками європейських аукціонів, знайомилися з відомими антикварами західної Європи, авторитетними знавцями живопису (зокрема, із Петром Семеновим-Тянь-Шанським). Богдан і Варвара Ханенки були прекрасно вихованими й освіченими, тому формували свою колекцію, уникаючи випадковостей, завжди радилися з видатними європейськими фахівцями. Ідеологом, організатором, активним «добувачем» виступав, як правило, Богдан Іванович, а Варвара Ніколівна завжди була ідеальним помічником та однодумцем.

Зростає авторитет колекціонерів, у збірні поступово з'являлися нові теми, пише history.vn.ua: скульптура, виробі художньої промисловості, античні твори, мистецтво Далекого й Близького Сходу.

«ВДЯЧНИЙ КИЇВ»

З 1881 року подружжя оселилося в Києві. Щоб розмістити багату колекцію, Богдан Іванович збудував на Терещенківській (тоді вул. Ново-Олексійська) особняк у стилі неоренесанса. Кожен зал – окрема етноісторична стилізація. За півстоліття Ханенки збрали колекцію з понад 1200 творів, велику бібліотеку з питань образотворчості, видали каталог. І від самого початку знали, що подарують свою колекцію (де є такі шедеври, котрим могли би позаздрити і Лувр, і Ермітаж) співвітчизникам. Це була їхня тверда громадська позиція. У заповіді, складеному незадовго до

смерті (у квітні 1917-го), Богдан Ханенко передає усе своє зібрання Києву; умова була лише одна: заклад має офіційно називатися «Зібрання Ханенка».

...Для Варвари Ханенко настав час важких випробувань, радянська влада виселила її з помешкання, й Варвара Ніколівна доживала вік у своїй служниці Дусі, бідуючи, хворіючи, всіма забута. Проте продовжувала поповнювати збірню, працювала над каталогом, перевезла до Києва петербурзьку частину колекції... Вона пережила чоловіка рівно на п'ять років і похована поряд із ним на території Видубицького монастиря.

Довгі роки над могилами стояв дерев'яний хрест із написом: «Ханенкам від Дусі».

...Те, що чимало перлин унікального зібрання було втрачено в період Другої світової війни, – біда радше об'єктивна. А от за радянських часів багато неопцієнних експонатів просто розпорозили – продали, обміняли, подарували, «загубили». Нині про це кажуть і пишуть відверто. Якими «благими намірами» не керувалися б чиновники, а виходить, що їхня байдужість та безкультур'я ще й досі подібно різною машкарою гукаються нам.

СПОРТ

АЛДАТОВ – СПОРТСМЕН ВЕРЕСНЯ

Експертна комісія Національного олімпійського комітету України найкращим спортсменом першого осіннього місяця визнала чемпіона світу з вільної боротьби Ібрагіма Алдатова, а його наставник Юрій Назаренко став кращим тренером вересня. На чемпіонаті світу з боротьби в Будапешті Алдатов виборов золоту медаль у ваговій категорії до 84 кг. У фіналі наш співвітчизник не дав кубинцю Рейнерісу Пересу жодного шансу, достроково закінчивши сутичку. Це стало найвищим досягненням українських спортсменів минулого місяця в олімпійських номерах програми. До речі, рівно 7 років тому борець уже визнавався спортсменом місяця – тоді він здобув титул чемпіона світу у вазі до 74 кг.

МАСОВА ФІЗКУЛЬТУРА | ДЕРЖСЛУЖБОВЦІ ПРОВЕЛИ ЮВІЛЕЙНУ СПАРТАКІАДУ

В АЛУШТІ ВИЗНАЧИЛИ КРАЩИХ

За сприяння Нацдержслужби України, Міністерства в справах сім'ї, молоді та спорту, Центрального комітету Профспілки працівників державних установ України та Центральної ради фізкультурно-спортивного товариства «Спартак» цьогогоріч відбулася ювілейна XV Всеукраїнська спартакиада серед збірних команд держслужбовців областей, Автономної Республіки Крим, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій.

Віктор КОВТУН

заступник голови Профспілки працівників державних установ України спеціально для «ПВ»

XV Всеукраїнська спартакиада проводилася протягом січня – вересня в три етапи: перший – районні та міські (міст обласного значення) спартакиади, другий – Кримська республіканська, обласні, Київська та Севастопольська міські спартакиади, третій – фінальні змагання Всеукраїнської спартакиади. Змагання заключного етапу проходили 16–22 вересня у м. Алушті на базі фізкультурно-спортивного товариства «Спартак».

До фіналу спартакиади були допущені команди, сформовані з державних службовців Ради міністрів

АР Крим, територіальних підрозділів центральних органів виконавчої влади, обласних, районних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій. Змагання проводились відповідно до чинних правил змагань, затверджених федерациями футболу, волейболу, настільного тенісу, шашок та шахів.

Загалом на старт вийшли 530 спортсменів, у ході змагань сформовано по 26 команд з футболу, шашок, настільного тенісу та шахів та 25 команд з волейболу (команда Кіровоградської облдержадміністрації участі у змаганнях не брала). За результатами виступів визначались переможці в кожному виді спорту, яких було нагороджено дипломами, кубками та почесними грамотами. Перше місце посіла команда Івано-Франківської облдержадміністра-

ції, другими стали представники Запорізької ОДА, на символічній третій сходинці п'єдесталу пошани фінішували спортсмени Дніпропетровської облдержадміністрації.

Слід зазначити, що завдяки спільним зусиллям та скоординованій роботі співорганізаторів усі три етапи XV Всеукраїнської спартакиади відбулись на належному організаційному рівні. Підбиваючи підсумки, варто наголосити на необхідності продовження роботи щодо організації та проведення фізкультурно-спортивних заходів серед трудових колективів, адже здоров'я, належний фізичний стан, відчуття впевненості в собі та гарний настрій – це головний результат заняття фізичною культурою та спортом, що є запорукою досягнення успіхів у повсякденній праці державних службовців.

коротко

ФІГУРНЕ КАТАННЯ

УКРАЇНЦІ ЗДОБУЛИ ОЛІМПІЙСЬКІ ЛІЦЕНЗІЇ

Останнім відбірковим етапом на Олімпійські ігри 2014 року в Сочі для фігуристів став міжнародний турнір Nebelhorn Trophy в німецькому місті Оберстдорф.

Міжнародні змагання Nebelhorn Trophy традиційно є відбірковим етапом на Олімпійські ігри для тих фігуристів, які не пройшли кваліфікацію на чемпіонаті світу. За результатами світової першості, нагадаємо, українські фігуристи вже мали дві ліцензії – в жіночому одиночному катанні та серед танцювальних дуєтів. У Німеччині наша пара Єлизавета Усманцева/Роман Талан, а також Яків Дорожа впералися з поставленим завданням – здобули олімпійські ліцензії. Яків обидві програми

відкатав з особистим досягненням, що в сумі принесло ще один рекорд – 188,26 бала. У підсумку українська пара посіла 9-ту позицію. Наша пара після виконання довільної програми з 9-го місця піднялася на 8-ме – 141,45, що своєю чергою забезпечило українцям путівку в Сочі. Таким чином, маючи ліцензії в одиночному та парному катанні, а також серед танцювальних дуєтів, наша збірна отримала право виступити на Олімпіаді і в командному турнірі, нагороди в якому будуть розіграні тут уперше.

ВИРОБНИЧІ ЗМАГАННЯ | ШАХТАРІ ОРГАНІЗОВУЮТЬ ВЕЛОПРОБИГИ

МОЛОДЬ – ЗА ЗДОРОВЕ ЖИТТЯ!

Молодіжна рада Дніпропетровської територіальної організації профспілки вузькоколесних виступила організатором другого велокросу «Молодь – за здоровий спосіб життя!». Активні молоді спілчани, які працюють на шахтах та філіях ПАТ «ДТЕК Павлоградвугілля», 20 вересня здійснили 20-кілометровий велопробіг – від Соборної площі Павлограда до села Морозівського Юр'ївського району.

Світлана ГОНЧАР спеціально для «ПВ»

Повага до фізкультури і спорту завжди була характерною рисою роботи Дніпропетровського теркому профспілки вузькоколесних. А вже спорт крокує з профспілкою в ногу: від організації змагань між виробничими ділянками на шахтах і до

проведення ось уже протягом понад 30 років шахтарської спартакиади «Здоров'я». Однак, на жаль, велосипедний спорт не потрапив у рамки її змагань. Щоб підтримати його шанувальників, чимало яких працюють на підприємствах «Павлоградвугілля», за справу взялася Молодіжна рада. Минулоріч відбувся перший велосипедний крос, а цієї осені вело-

сипедисти-шахтарі, попри примхи природи, вдруде долали дистанцію. Причому всі 53 учасника, а це – єдина згуртована команда, благополучно дісталися на своїх двоколісних машинах до пункту призначення. «Мета нашої акції – продовжувати заявляти про себе, про те, що Молодіжна рада працює і в нас є великий потенціал. Насамперед ми пропагуємо здоровий спосіб життя», – зазначив голова Молодіжної ради Дніпропетровської територіальної організації Укрвуглепрофспілки, голова профкому шахти «Благодатна» шахтоуправління ім. Героїв космосу Олександр Береза. А учасники велопробігу запевнили, що сповнені нових планів, готові до підкорення інших маршрутів та чергових трудових перемог.

ОЛІМПІЗМ

ВОГОНЬ СОЧІ ВИРУШИВ У ДОРОГУ

29 вересня у храмі Гери в Олімпії, де у VIII столітті до н. е. зародились Олімпійські ігри, запалено вогонь XXII зимових Олімпійських ігор 2014 року, які прийматиме російське місто Сочі.

Урочиста церемонія відбулася за всіма традиційними обрядами. П'ять днів естафети Олімпійського вогню прямиуватиме територією Греції, а 5 жовтня факел буде передано делегації оргкомітету Сочі–

2014 і перевезено до Москви, де 7 жовтня стартує 123-денний російський етап естафети, який завершиться в Сочі 7 лютого, в день відкриття Ігор. Першим із спортсменів олімпійський смолоскип отримав грецький лижник Янніс Антоніу, а першим російським факелосцем став форвард хокейної збірної Росії Олександр Овечкін.

